

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 29. marts 2023

Rettens nr. 2449/2023

Politiets nr. 0100-70293-00001-18

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

CPR nr. (Født 1989)

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag er behandlet efter retsplejelovens § 831.

Retsmødebegæring er modtaget den 8. marts 2023.

Tiltalte er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 114 e, 1. pkt.,

ved i perioden fra den 8. august 2014 til maj 2017 at være indrejst i Syrien og dér at have fremmet virksomheden for terrororganisationen Islamisk Stat (IS), der begik eller havde til hensigt at begå handlinger omfattet af straffelovens §§ 114, 114a, 114 b, 114 c eller 114 d, idet hun gennem sin tilstedeværelse, herunder ved med mindreårige børn at virke som hjemmegående hus-mor for og hustru til en person, der var aktiv i IS, bidrog til, at IS kunne op-retholde og konsolidere sin position i området.

2.

straffelovens § 114 j, stk. 1, jf. stk. 3, jf. bekendtgørelse nr. 1200 af 28. september 2016 § 1, stk. 1, nr. 1 (nu bekendtgørelse nr. 708 af 6. juli 2019 om forbud mod indrejse eller ophold i visse konfliktområder § 1, stk. 1, nr. 1),

ved i perioden fra den 30. september 2016 (bestemmelsens ikrafttræden) til maj 2017, som dansk statsborger, uden tilladelse at være indrejst og have op-holdt sig i områderne Raqqa-provinsen og Al-Bukamal i Deir al-Zoul-provin-sen i Syrien, der i perioden var defineret som konfliktområder, og hvor terro-rorganisationen Islamisk Stat (IS) var part i en væbnet konflikt.

Tiltalte har erkendt sig skyldig.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Forsvareren har nedlagt påstand om rettens mildeste dom.

Oplysningerne i sagen

Tiltalte har afgivet forklaring som gengivet i retsbogen:

" .....hun rejste ind i Syrien den 8. august 2014. Hun var klar over, at Islamisk Stat er en terrororganisation, da hun rejste til Syrien. Hun boede i områderne, Raqqa-provinsen og Al-Bukamal indtil hun forlod Islamisk Stat i maj 2017. Hun var på daværende tidspunkt gift med en mand. Manden var medlem af Islamisk Stat. De har to børn sammen. Det var Islamisk Stat, der kontrollerede Raqqa-provinsen og Al-Bukamal. Sigtede kan erkende, at hun som husmor var med til at fremme Islamisk Stat, medens hun boede der i perioden fra 2014 til 2017.

Hun kommer oprindeligt fra By, hvor hun er født og opvokset. Hun blev muslim, da hun var fyldt 19 år. Det kan godt passe, at det var omkring 2008. Hun har altid interesseret sig for religion og troet på gud. Hun søgte efter en religion, der passede hende. Hun følte, at islam var det rigtige for hende. Hun havde et normalt liv, før hun blev muslim. Hun var ved at tage uddannelse som social- og sundhedsassistent. Hendes liv var stille og roligt. Hendes liv ændrede sig ikke, da hun blev muslim. Hun blev gladere og fik mere indre ro. Hun havde ikke mange venner på daværende tidspunkt.

Der kom et tidspunkt, hvor hun overvejede at rejse til Islamisk Stat. Hun havde det dårligt på daværende tidspunkt. Hun havde ikke et sted at bo, og boede på gaden eller hos forskellige veninder. Hendes liv var kaos. Hun oplevede had, når hun gik ud ad en dør. Der var flere der råbte af hende, at hun skulle "skride hjem til sit eget land". Hun tror, at de råbte efter hende, på grund af, at hun var fuldt tildækket. Hendes øjne var frie, men hendes ansigt var dækket til. Der var mange, der råbte af hende i den forbindelse. Hun havde det i det hele taget dårligt, på grund af nogle ting, der skete i hendes liv. Hun var blandt andet til lægen, og troede at hun havde kræft.

Det var ikke i særlig lang tid, at hun overvejede, at hun skulle rejse til Islamisk Stat. Det var ikke særlig velovervejet. Hun ville prøve noget nyt. Hun håbede, at hun ville finde noget, der kunne gøre hendes liv bedre. Hun blev advaret af sin mor. Sigtedes moster og onkel sagde også, at hun ikke skulle tage afsted og havde skrevet, at hun skulle lade være med at tage af sted og skrevet, at de ikke ville miste hende. Hun troede ikke på hendes families advarsler. Hun troede bare på en video, hun havde set.

Hun betalte selv for at komme til Syrien. Hun havde en aftale med personer i

Syrien, som hjalp hende. Hun ønskede ikke at udtale sig om, hvem de andre personer var. Politiet vidste, at hun ville tage til Syrien, men de kunne ikke stoppe hende, idet det ikke var ulovligt på daværende tidspunkt. Sigtede tror, at det var hendes mor, der havde talt med politiet. Hun fik at vide, at de ville prøve at stoppe hende. Hun havde kontakt med nogle personer fra Islamisk Stat, og fik rådgivning om, hvor hun skulle tage hen. Hun skulle tage til Tyrkiet og derefter rejse videre. Hun fik et nummer i Tyrkiet til Islamisk Stat. Hun fik hjælp med opkaldet fra en taxachauffør. Hun blev kørt hen til en villa et sted i Tyrkiet. Hun ventede kort tid i villaen, hvorefter der kom nogle og hentede dem. Der var en masse kvinder fra forskellige lande, blandt andet fra Tyrkiet og Frankrig. De sad måske et par timer, før der kom én og hentede dem og kørte dem til Syrien.

Hun havde kun en lille håndtaske med. Hun havde fået at vide, at hun ikke skulle tage meget med. Hun ville bare væk fra de personlige ting i Danmark. Hun ville lære arabisk. Hun havde ikke troet, at hun ville være i Syrien i længere tid. Hun havde hørt om flere, der rejste frem og tilbage, så hun tog det ikke alvorligt.

Hun ankom til Raqqa i Islamisk Stat. Hun skulle have været på et kvindehjem, og derefter skulle hun blive gift. Dem der hjalp hende, havde sørget for at hun kunne bo i Raqqa. Hun var bare indenfor i den første tid. Hun måtte ikke gå udenfor. Det var meget stramt i starten. Hun fik lov til at gå lidt rundt, i nærheden af boligen. Der boede en masse kvinder og børn i huset. Hun så ikke mændene. Hun kunne ikke tale arabisk, men lærte ordene stille og roligt. Efterfølgende flyttede hun til et andet hus, hvor hun fik mere frihed. Det andet hus lå også i Raqqa. Det var ikke et kvindehjem, men et almindeligt hjem. Der boede også andre familier og kvinder i huset. Dem hun boede hos, sagde ok til, at hun fik mere frihed til at gå rundt. De lavede mad til hinanden og hun deltog også i rengøring..

Der var ikke børn i det andet hjem. Der var kun børn i det første hjem. Her hjalp hun med at passe børnene og legede med dem. De hyggede og dansede. Børnene var meget bange. Der var fly og bomber. Børnene løb over til hende flere gange. Hun prøvede at hjælpe børnene og få deres tanker væk fra bomberne.

I det andet hus hun boede i, havde hun hørt forfærdelige ting om kvindehjemmene. Hun prøvede at undgå kvindehjemmene. Hun fik at vide, at hun ville få problemer med IS, fordi hun var ugift. Hun blev tilbudt flere mænd, men sagde nej. Hun ville ikke ende i kvindehjemmet, hvorfor hun følte sig presset til at gifte sig. De fandt en mand til hende. Hun lærte ham at kende og blev gift med ham. Hun mener, at de blev gift, da hun havde været i Syrien i cirka 5 måneder. Hun flyttede sammen med sin mand. Manden arbejdede på hospitalet. De boede på hans værelse på hospitalet i Raqqa. Det var et Islamisk Statshospital. Manden var fysioterapeut på hospitalet. Hun opholdt sig på værelset. Manden var god til at tage hende ud og spise eller ud på en gåtur.

De handlede madvarer ind sammen. De gjorde det primært sammen. Manden var godt til at lave mad, og det var mest ham, der lavede mad. Hun lavede også mad, og det var hende, der gjorde rent.

Hendes mand kommer fra Australien, og er oprindeligt fra Sri Lanka. Hun tror, at manden havde et godt liv og eget firma i Australien. Han kom også til Islamisk Stat. Han havde et Abu-navn. Sigtede ønskede ikke at oplyse mandens Abu-navn. Alle mænd havde et Abu-navn i Islamisk Stat. De brugte Abu-navnene i stedet for deres egne navne. Hendes mands Abu-navn var hans Islamiske Stats navn. Sigtede ønskede ikke at oplyse, hvad hans Abu-navn betød.

Forevist ekstrakt side 229, forklarede sigtede, at manden på billedet, er ham, hun blev gift med.

Hendes mand havde våben. Sigtede mener, at han havde en AK-47. Det var Islamisk Stats "Glash". Alle vagterne i området havde en AK-47. Han havde en walkie-talkie i forbindelse med arbejdet. Han arbejdede meget i starten, men mindre efter de blev gift. Det var ikke nogen faste tider. De levede af hans indkomst. Hun ved ikke, hvor meget han tjente.

I Islamisk Stat, kunne man få straf, hvis man ikke adlød chefen. Man kunne blive straffet ved at komme på camp i flere måneder. Hun mener, at hendes mand blev straffet og var væk i cirka tre måneder. Han havde fået besked på at skulle tage et andet sted hen, men det nægtede han, hvorfor han blevet straffet ved at blive sendt i en camp.

De fik børn sammen i Raqqa. De fik deres dreng i juli 2015 og pigen i juli 2016. Det var hende, der stod mest for pasning af børnene. Hun plejede børnene, og sørgede for at de fik mad. Hun fik ikke hjælp til børnene. De sås med andre familier i Raqqa. Hun kan huske, at det var meget ensomt. Hun savnede sin familie. Hun kunne ikke dele, at hun havde fået børn. Hun havde få venner, som hun mødtes med. Hun havde ikke et arbejde. Der var regler for, hvordan hun skulle være klædt. Hun skulle have sort på og være helt dækket. Hun gik med burka. Det var et net foran øjnene. Der var flere regler, hun skulle forholde sig til, men hun kan ikke huske hvad. Hun måtte gerne gå alene ud. Hun gik alene ud, da manden var på camp. Hun skulle selv handle ind. Det var en svær tid. Hendes søn var lille, og hun var gravid. Der var ofte bomber og fly. Hun var meget træt og tabte sig også meget. Der var flere bombardementer i byen. Hun så ikke kampe på gaderne. Hun så mænd med våben i gaderne. Det var IS mænd.

Hun så ikke slaver, men hun hørte om det. Hun var ikke involveret i det. Hun kan huske, at hun én gang så en mand i et bur. Der var et skilt på buret, hvor der stod noget på arabisk. Hun fik at vide, at manden i buret havde nægtet at tage ud i krig, hvorfor han var placeret i et bur til offentlig skue.

Hun kan ikke huske, hvornår de rejste til området Al-Bukamal. Hun tror, at hendes datter var imellem 1-3 måneder, da de rejste. De rejste fra Raqqa til Al-Bukamal, idet mandens chef, havde sagt, at han skulle rejse. Hun tænkte på børnene, og havde hørt at Al-Bukamal var et roligt område med mindre bomber. Hun var klar over, at det var Islamisk Stats område. Hendes mand skulle arbejde i området i Al-Bukamal. De ankom i efteråret 2016. De boede alene i en lejlighed. Hun forlod Islamisk Stat i maj 2017.

I Raqqa kunne kvinderne ikke komme på internettet. Hun havde mulighed for at komme på internettet i Al-Bukamal. Hun mener, at hun var på internet-café hver dag. Det var ikke lovligt for kvinder at forlade Islamisk Stat. Hun snakkede med sin mor på internetcaféen. Hun ville tilbage til Danmark. På et tidspunkt fik kvinderne lukket for adgangen til at gå på internettet. Hendes mand hjalp hende med at komme på internettet, og han talte med hendes mor. Hun vidste at det var meget farligt, men hun tog chancen for at komme væk sammen med børnene. De fik kontakt til nogle smuglere, der skulle hen-te dem i en anden by. Hun blev kørt hen til byen, men smuglerne var der ik-ke, og hun blev nødt til at rejse tilbage. Hun mener, at hun rejste frem og til-bage flere gange før det lykkedes. Hun ved, at det var meget dyrt at forlade Islamisk Stat. Hun tror, at hendes mor betalte.

Hun tror, at hendes mand vidste, at det var et forfærdeligt sted for hende at være i. Hun tror, at han ikke ville miste hende og børnene, hvorfor han hjalp hende. Hun pressede ham meget, før han gik med til, at de kunne flygte. Han gav hende tilladelse til at flygte med deres datter, men han ville ikke have, at hun rejste med deres dreng. Det ville hun ikke gå med til, idet hun ikke ville forlade sin søn. Manden gik til sidst med til, at de alle skulle flygte.

Hun blev hentet af to smuglere et sted ude i ingen ting. De kørte igennem en ørken. Den ene mand var meget ubehagelig, og hun var sikker på, at hun ville blive voldtaget. Der var mange mennesker, der skulle med. Hun var grædefærdig. Hun kan huske, at der blev skudt efter dem. De var meget bange og måtte flere gange smide sig ned på jorden. Hun boede hos en familie. Der kom efterfølgende noget militær og hentede hende. Hun ved ikke, hvilket mi-litær det var. Hun havde fået at vide, at hun ikke måtte sige, at hun var fra udlandet. Hun skulle sige, at hun var fra Syrien. Hun kan huske, at der kom en militærmand i gråt tøj, og spurgte efter hende. Manden snakkede engelsk, og hun følte, at hun blev nødt til at tage med. Hun troede, at han spurgte ef-ter hende, som led i at hun skulle smugles ud til Tyrkiet og hen på Den Danske Ambassade, men hun blev solgt til PKK, som er et kurdisk militær. Hun sagde, at hun kom fra Danmark. Hun fik at vide, at det var PKK. Hun blev fængslet i Al-Malikiyah, som er en by oppe i Syrien. Hun var alene til at starte med, men senere kom der andre til fængslet. Hun var sammen med børnene i fængslet i en celle.

Adspurgt af forsvareren, forklarede sigtede, at hun havde set en video fra Syrien i forbindelse med hendes afrejse fra Danmark. Det var en video, der vi-

ste, at der var ro og alt var godt. Der var børn, der legede og sådan. De sagde ikke, hvem de var, men de sagde, at det var Islamisk Stat og alt var godt. Det var den video hun så, der fik hende til at tro, at det ville blive bedre i Syrien.

Hendes pas blev taget, da hun ankom i Syrien. Hun kan ikke huske, hvor hun fik det taget, men det var langt væk. De kørte i lang tid. Hun fandt ud af, at hun var i Syrien, da de kom over grænsen.

Det var lige fra starten, at hun indså, at hun ikke kom ned til det, hun havde set i videoen. Der var fly og bomber, da hun kom der ned. Hun ville tilbage til Danmark lige fra starten af. Hun vidste ikke i starten, at hun ikke bare kunne komme væk. Hun prøvede varsomt at spørge, hvordan hun kunne komme tilbage. Hun turde ikke spørge ved det første hjem. Hun prøvede først at komme væk, da hun var ved det andet hjem. Hun prøvede at forhøre sig, men der var ikke nogen, der ville hjælpe.

Hun snakkede med sin far, og spurgte ham, hvad hun skulle gøre med passet, og hvordan hun kunne komme hjem. Han sagde, at de ville hjælpe hende på Den Danske Ambassade. Hun tænkte, at det kunne hun ikke. Hun tror, at der gik 3-4 måneder, før hun fik kontakt med sin far. Det var før hun blev gift. Hun havde kontakt med sin mor, og fortalte hende, at hun gerne ville hjem til Danmark. Hun har efterfølgende fået at vide, at hendes mor gjorde en masse for at få hende hjem.

Hun havde i starten hørt om andre, hvor det var lykkedes at komme hjem, da hun var dernede. Hun tror, at hun havde været i Syrien i et halvt år på daværende tidspunkt. Hun kan huske, at hun tænkte, at hun gerne ville have været med.

Hun havde sagt nej til andre mulige ægteskaber. Hun sagde ja til hendes mand, fordi han var fysioterapeut. Hun tænkte, at det var et uskyldigt arbejde.

Hun kan huske, at hun først troede, at hun var kommet på et kvindehjem, da hun ankom til fængslet. Der var en lille celle med metal dør og cementgulv. Der var en kvinde i cellen, som råbte og skreg og bankede på væggen. Kvinden råbte på arabisk efter sin mor, og vagterne kom ind og lagde hende i håndjern, hvorefter de slog på hende. Sigtedes børn blev bange og traumatiserede. Kvinden havde en jernseng uden madras. Sigtede og hendes børn fik ikke en seng. De blev senere rykket ind i en celle, hvor der var 10 kvinder med børn. Der kom hele tiden flere til. Sigtede og hendes børn kom ikke ud, de fik hverken sollys eller mad. Hendes børn havde det virkelig skidt, og hun prøvede at komme ud. Der var mange børn i cellerne. Man kunne se flere børn, ud af nogle små huller i væggene. Børnene græd og var bange.

Pigerne i cellerne fik nok, og besluttede, at de ville sultestrejke. Sigtede sag-

de, at hun ikke kunne sultestrejke, idet hun ammede. Når vagterne kom med mad, smed pigerne det ud, og sagde "Befri børnene". Efter 8 måneder kom hun til Al Roj Lejren. Hun så en ældre dame, der prøvede at flygte, men hun blev fanget og tæsket foran børnene. De boede i telte. Sigtede boede sammen med en pige. Pigen fortalte hende, at mændene drak, slog og voldtog kvinderne. Det var virkelig slemt. UNICEF delte mad ud i lejren. I starten fik de "luksus" mad, men det blev løbende mindre. De fik udleveret kasser med tomatpuré og lignende.

Der var vagter rundt om hele lejren. Der blev bygget nogle tårne, hvor vagterne stod. Der blev sat hegn op med pigtråd. Der var flere af kvinderne, der fik strøm og slag. Vagterne havde våben. Sigtede fik kun et slag i hovedet. Børnene havde det svært og kunne ikke gå i skole. Hendes dreng er autist, og lærerne ville ikke have ham på skolen. Hendes pige havde angst. Sigtede blev nødt til at give dem hjemmeundervisning. Der var et tidspunkt, hvor hendes datter var syg og blev helt blå i hovedet. Hun kunne ikke trække vejret. Sigtede råbte efter hjælp og stod med pigen. Vagterne ville ikke lade hende tage med på hospitalet. Hun insisterede på at komme med. Der var mange børn, der blev syge.

Hun troede, at de skulle afhøres i lejren af PKK. Hun opfattede, at Danmark gerne ville have dem hjem, men at PKK ikke ville udleve dem. De fik at vide, at når Tyrkiet angreb, kunne de dø. Det var meget forvirrende. Udenrigsministeriet kom og snakkede med hende. Hun kan ikke huske, hvorfor de ville snakke med hende. Danmark skulle være kommet noget før. Hun ønskede, at Danmark ville komme, da hun var fængslet. Hun spurgte vagterne i fængslet, om hun kunne få lov til at snakke med PET.

Udenrigsministeriet sagde, at de ville tage hendes datter med til Danmark. Der var flere, der blev løsladt på det tidspunkt. Hendes datter havde angst og ville ikke til Danmark. Sigtede ville heller ikke udlevere datteren til en fremmed.

Hun vidste ikke, hvad der skulle ske, når de kom tilbage til Danmark. Hun troede, at hun ville komme i fængsel. Hun var bange og tænkte meget over det. Hun prøvede at forklare børnene, hvad der ville ske, hvis de kom til Danmark. Hun sagde, at hun måske ville blive fængslet. Børnene råbte og skreg og blev kedede af det. De havde hørt gode ting om Danmark, men blev bange over, at deres mor måske skulle i fængsel. Det lykkedes senere for hende at komme til Danmark.

...."

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerede forklaret, at hendes planer for fremtiden handler om hendes børn. Der har været meget trauma, der skal genopbygges. Hun vil gerne blive genforenet med børnene, og hun vil gerne

opleve ting med sine børn, som de har snakket om, at de skulle gøre, når de kom til Danmark. De har været fængslet og frihedsberøvet, så hun ønsker, at opleve friheden og skoven sammen med børnene.

Tiltalte har under sagen været frihedsberøvet fra den 7. oktober 2021.

Rettens begrundelse og afgørelse

Tiltalte har afgivet en uforbeholden tilståelse, hvis rigtighed er bestyrket af de i øvrigt foreliggende oplysninger. Retten finder derfor tiltalte skyldig i overensstemmelse med den rejste tiltale.

Straffen fastsættes til 4 år, jf. straffelovens § 14 e, l. pkt og § 114 j, stk. 1, jf. stk. 3, jf. bekendtgørelse nr. 1200 af 28. september 2016 § 1, stk. 1, nr. 1 (nu bekendtgørelse nr. 708 af 6. juli 2019 om forbud mod indrejse eller ophold i visse konfliktområder § 1, stk. 1, nr. 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på sagens karakter sammenholdt med den tid der er gået siden de strafbare forhold blev begået, hvorunder tiltalte i mere end 4½ år var tilbageholdt i fængsel og i Al Roj-lejren i Syrien.

Thi kendes for ret:

Tiltalte skal straffes med fængsel i 4 år.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Dommer

